

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 27. SZÁM 2009. JÚLIUS 16.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

PARLAMENTI CSALÓK

A LÁTSZAT CSAL. A KÉPVISELŐK IS. A MAGYAR PARLAMENTI KÉPVISELŐK TAKARÉKOSKODÁST ÍGÉRTEK, MIKÖZBEN MEGDUPLÁZTÁK SAJÁT PÉNZÜKET

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

HOSPINVEST

Vége a HospInvest bulinak. Feloszlatták a céget, mivel már egyetlen kórház sem akar együttműködni velük. A történet nagyon egyszerű. Jön egy magáncég, amely szeretne a magyar egészségügybe betörni. Az egészségügy ugyanis biztos üzlet. Egyrészt, mert előbb vagy utóbb, de mindenki beteg lesz, másrészt, mert van állami egészségbiztosítás, amely nagyon sok pénzt szed be a népektől, amit aztán visszaoszt. A recept világos: azt kell mondani, hogy te jobb kórházat tudsz csinálni, mint az állam, meg kell ígérni, hogy rengeteg pénzt fogsz befektetni, kell egy-két haver, akiket lefizetsz, és már megy is. Egyszerűbb, mint egy lakásvásárlás, mert ahhoz önrész is kell. Itt, ha nincs egy vasad se, akkor is kapsz hitelt. Ezt csinálta a HospInvest.

Már önmagában ez is felháborító, de a legszörnyűbb nem ez. A HospInvesttel magukat komolyan nevező emberek kötötték meg a szerződést. Mondjuk a Heves megyei önkormányzat elnöke. A döntése mögött ott állt a megyei közgyűlés MSZP-s tagjainak szavazata. Ők nem tudták, hogy a HospInvestnek nincs egy fillérje se? Tudták. Ha másért nem, azért, mert a kórházvédők ezerszer bizonyították. Nem számított. Mint ahogy most is mindenki a HospInvest felelőségéről beszél, s mindenki hallgat a megyei és városi önkormányzatok, az egész-

ségügyi tárca embereinek felelőségéről. Szerintem ők az igazi bűnösök. Egy, a mi pénzünkkel játszottak, kettő, a mi egészségünkkel játszottak. Nem tudom, hogy van-e rá törvény, de ha nincs, hozni kellene rá, és az ilyenektől elkobozni minden vagyonukat, kényszermunkára küldeni őket, mondjuk, egy kórházba.

A FEKETE EGYENRUHA

A hatalom számára mindig nagy kérdés, hogy mi jobb: megtérni egy rendezvényt vagy rendőrökkel szétveretni. Az utóbbi az egyszerűbb. Ráadásul azonnal be lehet söpörni az elismerést, mondván, hogy végre van egy keménykezdű kormányunk. Múlt vasárnap ezt tette a rendőrség a feloszlott Magyar Gárda feloszlott tagjaival. A tüntetés önmagában nem lett volna nagy szám. A rendőrség demonstratív beavatkozása tette azzá. A rendőrség is ingadozott, mint az a bizonyos középparaszt, előbb tiltotta, majd rákente az egészet a belvárosi önkormányzatra, végül pedig oszlatott. A Jobbik vezérkara nem is álmodhatott arról, hogy ez fog történni. Vona Gábor is csak a végére ért oda, hogy osztozzon katonái sorsában, de főleg, hogy ingyen reklámra tegyen szert. Szeretett rendőrségünk most megint tett egy lépést, amivel erősítheti a Jobbikot. Az országos rendőrfőkapitány visszavonta azt a rendőrségi belső iránymutatást, amelyre hivatkozva az elmúlt

napokban a formaruhát viselő gárdistákat garázdaság vétségével állították elő. Magyarán, eddig tilos volt fekete egyenruhában megjelenni, most már lehet. Mi lenne, ha a rendőrség és a mögötte álló fő okosok egyszer végre gondolkodnának? Mondjuk, nem az egyenruhába kötnének bele, hanem a Jobbik népszerűségét előidéző okokon változtatnának.

Mostanság a Bajnai-kormány az MSZP ujjongása mellett átvette a lényegében egykulcsos személyi jövedelemadót, és mellé még az áfa-t is megemelte. Lehet, hogy ezen kellene változtatni? Lehet, hogy a nyomort kellene enyhíteni, és akkor kisebb lenne a kereslet a fekete egyenruhákra is?

SZOCIALISTA PÁLYÁZAT

Már jelentkezéte! Húzz bele, hátha még eléred! Az MSZP ugyanis nyilvános pályázatot hirdetett az EP-képviselői iroda titkári teendőinek ellátására. Van egy halom követelmény, példának okáért kell tudni angolul, szeretni kell az MSZP-t. Az angol még hagyján, de ez utóbbi komolyan megszüri a jelentkezőket. De a leges, legeslegjobb az, hogy egy kis dolgozatot is kell írni minden jelentkezőnek. A szoci PR-esek megadták a témákat is. Remek kérdések, de vajon mi lehet a jó válasz? „Mit ér az ember, ha magyar?” Mondd meg, mit lehet erre válaszolni! Ha szeretem az MSZP-t, és azonosulok a politikájával, nincs válasz, hiszen az MSZP politikájában a magyar érdekek semmilyen szerepet se játszanak. Ugyancsak megválaszolhatatlan az a kérdés, hogy „Mit ér az ember, ha baloldali?” Egyáltalán, hogy tehet fel ilyen kérdést egy nem baloldali párt? Mit lehet arról írni, hogy „Közkeletű vélekedés szerint a zsidók túltreprzentáltak a magyarországi bankszektorban, üzleti életben.” Írjam, hogy nem igaz, vagy írjam, hogy igaz? Egy fokkal könnyebb kérdés a következő: „Mit tesz, ha közeli barátjáról kiderül, hogy homoszexuális?” Helyes válasz: ajánlom magasabb párttiszségre. Mármost az MSZP-ben.

THÜRMER GYULA

A KAPITALIZMUS PUSZTULÁST ÉS ROMOKAT HOZOTT

BESZÉLGETÉS DÖMEL VILMOS
ÚJPESTI AKTIVISTÁVAL

Dömel Vilmos magasan képzett hajómérnök, egyetemi oktató, sikeres szakíró léte a rendszerváltás után még a munkanélküliek keserű kenyérért is „megkóstolhatta”. Tudatosan küzd a kapitalizmus ellen: „Az utóbbi húsz évben összedőlt az életem, hasonlóan másokéhoz. Nem igaz, hogy itt a külföldi tőke újjáépített bármit is, és nem igaz, hogy silány minőséget állítottunk elő a szocializmusban. Újpest és Angyalföld tele volt olyan üzemekkel, ahol értéket teremtettek. Ma nagyon kevés értéket teremtenek, azt is külföldi tulajdonosoknak. Az egykori nagyüzemek helyén ma sivárság és hullaház-hangulat van.”

– *Hogyan kerültél a pártba?*

– Mindig kommunista érzelmű ember voltam, de párttag nem lettem. A rendszerváltás előtt szétnéztem az MSZMP-ben, de nem léptem be. Sok karrierista ismerősöm volt ott. 1990 után teljesen megdöbbsentem. Olyan emberek, mint Angyal Ádám, aki a Danubius Hajó- és Darugyár vezérigazgatója volt, és nem mellékesen angyalföldi párttitkár, egy pillanat alatt köpönyeget fordított, és a kapitalisták szája íze szerint kezdett tanítani. Ez csak egyetlen példa.

1990-ben nem mentem el szavazni, utána a szocialistákra szavaztam, de azonnal csalódnom kellett. Azóta mindig a Munkáspártot választottam. 1993 óta olvasom A Szabadságot. Párttag 2008 őszén lettem. Teljesen mindegy, hogy a két polgári párt közül melyik van hatalmon. A francia TV5-ön volt egy műsor, amelyben megkérdeztek egy amerikai négert, hogy a republikánusokat vagy a demokratákat választja. Erre azt válaszolta: „Egyiket sem, mert teljesen mindegy, hogy melyik párt van hatalmon, mikor a fiam fülét leharapja a patkány”.

– *Nem örültél a tőkés rendszernek.*

– Az utóbbi húsz évben összedőlt az életem, hasonlóan másokéhoz. Megszűnt a magyar hajógyártás. Kiszorultam a Balatonról, ahol vitorláztam, mert eladták a klubot. Visszajöttem a Dunára, és most a Dunáról is kiszorulok, mert eladják a csónakházat. A Tungsram-strand belépője 4 forint volt, egy liter tej és két zsemle ára. Ezt fenn tudta tartani 1945 előtt az Egyesült Izzó, 1945 után a Tungsram, de ez a General Electric nevű „vidéki kis vállalat” képtelen rá. Pedig fontos lenne. Biztosította a gyerekek számára az egészséges életet. Nem igaz, hogy itt a külföldi tőke újjáépített bármit is,

és nem igaz, hogy silány minőséget állítottunk elő a szocializmusban. Májig dicsékszenek a Táncsics, Rákóczi, Hunyadi személyhajókkal. Ezeket mi építettük! Újpest és Angyalföld tele volt olyan üzemekkel, ahol értéket teremtettek. Ma nagyon kevés értéket teremtenek, azt is külföldi tulajdonosoknak. Egyre ellenségesebb érzelmeket táplálok a kapitalizmus iránt, mert pusztulást és romokat hozott. Az egykori nagyüzemek helyén ma sivárság és hullaház-hangulat van.

– *Úgy tudom, hogy szereted a lírát.*

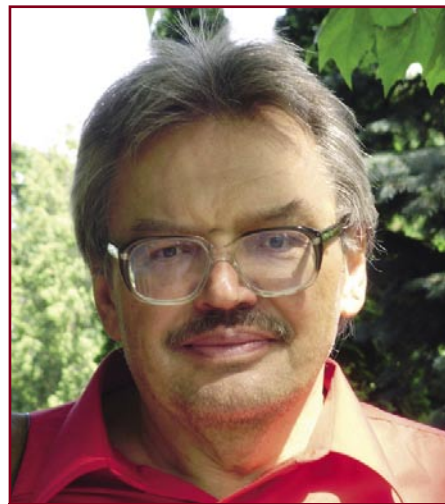
– Igen, nagyon szeretem a verseket és a történelmi regényeket. Legutóbb Robert Merle Francia Históriaját olvastam. A korai reformáció idejét mutatja be. Rendkívül érdekes, hogy egy ellenséges környezetben hogyan lehet fenntartani egy eszmét, mikor kell ellenállni és mikor megalkudni. Sok hajózási szakkönyvet olvasok. Nagyon érdekel, hogy mi történik a társadalomban, ezért érdeklődöm a történelem iránt, és párhuzamosan ezzel a fizika iránt, mert fontosak a természeti törvények is.

– *Szereted az állatokat?*

– Állatbarát nem az, aki szereti az állatokat, hanem, akit az állatok is szeretnek. Sajnos a harmadik emeleten ezt nem élhetem ki. Nagyon szeretem a medvéket, minden mennyiségben. Kedvenc állatom. A medve nem született gyilkos, de kiáll a jogai mellett. Sokat lehet tanulni tőle. Van másfél száz plüss és szőrmók mackóm. Mindig hoztam egyet-egyét Leningrádból és mindenhol, ahol csak jártam. A lányom minden alkalommal ötször kért mackót. Így sokan összegyűltek.

– *Családod hogyan viszonyul politikai tevékenységedhez?*

– A családom megcsömörlött a politikától, de nem bánják, hogy én ezzel foglal-

Dömel Vilmos

1948. március 19-én született Újpesten, értelmiségi családban. Középiskolai tanulmányai alatt 1963, 1964 és 1965 nyarán egy-egy hónapra szüneti munkát vállalt az újpesti MAHART Hajójavító Üzem hajólakatos műhelyében, hogy a hajóépítéssel kapcsolatos ismereteket megszerezhesse. Hat évig a Leningrádi Hajóépítő Egyetem hajóépítő fakultásán tanult állami ösztöndíjjal. Hajózási gyakorlatot a „Professzor Sogolev” áruszállító hajó angliai útján szerzett. Dolgozott a Magyar Hajó- és Darugyárban, a Navigátor Kft-ben és más cégeknél. Tanított a BME Hajók és Repülőgépek Tanszékén, és több szakírást közölt a Természet Világa, MHD Műszaki Tájékoztató, AQUA Magazin és más lapokban. Nős, két felnőtt gyermeke van. Nem volt párttag, mikor megismertük. De már akkor felelősségteljes, fontos pártmunkát végzett, és mindenhol ott volt, ahol érezte, hogy szükség van rá.

kozom. Az ajánlószerződésüket ideadták. Egyik rokonom MSZP-s volt, de hatalmas csalódott, amit nem tudott feloldozni és kimondani. Idén már ő is a Munkáspártot támogatta, de talán macakassága és büszkesége visszatartotta attól, hogy ezt szóban is kinyilvánítsa. Persze kaptam cédulát volt fideszestől is...

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Míg el nem adják a csónakházat, a Dunára járok... Rossz, ha az embert lapát-ra teszik. Munkanélküliként ezt is megtapasztalhattam. Most már a víztől is eltiltanak. Elkészerítő. Tenni kell ellene! ■

RADIKÁLISABBAN A KAPITALIZMUS ELLEN

E hét végén aktívaértekezletre jövünk össze Budapesten. Várjuk mindazokat, akik részt vettek az EP-választási kampányban, s a következő csaták szervezését is nekik kell végezniük: mondják el tapasztalataikat, egyeztessük óráinkat, és haladjunk előre!

A Munkáspárt nem várhat arra, hogy csoda történik. Nem fog! Nem lesznek tömegével nagy támogatóink, nem fog a nemzetközi és a hazai helyzet hirtelenjében a mi javunkra fordulni. Két dolog van, amit ki tudunk használni. Egyrészt, az emberek növekvő bizalmát, amit valamennyien tapasztalunk. Igaz, látjuk azt is, hogy a polgári média a választásokon eltéríti az emberek akaratát. Híveink közül az utolsó pillanatban sokan nem mennek el szavazni. Másrészt, építeni tudunk aktivistáink harci erejére, gyarapodó számú fiataljainkra, a párt egyre gazdagabb harci tapasztalataira.

RADIKÁLISABBAN A KAPITALIZMUS ELLEN

A Központi Bizottság június 13-án döntött arról, hogy „a Munkáspárt folytassa eddigi politikáját: leplezze le a tőkés rendszert, magyarázza a dolgozó tömegeknek, hogy gondjaik megoldásához a kapitalizmust kell legyőzni, és új társadalmat, a szocializmust megteremteni”. A Központi Bizottság szükségesnek tartotta, hogy „a Munkáspárt radikálisabban, keményebben, határozottabban küzdjön a kapitalizmus ellen, a dolgozók érdekeiért”.

Nem azért döntöttünk így, mert a Jobbik radikális. Mi már tavaly meghirdettük azt a radikális programot, amit a Jobbik soha sem fog. A világválságra az igazi megoldás a forradalom, a tőke uralmának megdöntése! Az aktívaértekezleten éppen arról akarunk beszélni, hogy miként lehet megvalósítani e szándékunkat, mit is jelent a radikális politika a gyakorlatban. Bizonyára jelent tartalmi ele-

meiket. Az EP-választási programunk jó volt, de tartalmában radikálisabbá tehetjük azzal, hogy a tőkeellenes programjainkat konkrétabbá tesszük. Az EP-választáson többen elcsodálkoztak, amikor konkrétan az OTP államosítását követeltük. Miért is ne?

Radikálisabbnak kell lennünk az akcióinkban. Igen, vonuljunk a gyárak elé! Vegyünk részt a szakszervezetek és civilszervezetek tiltakozó akcióiban! Ezt a munkát elkezdtük Esztergomban, Dunaújvárosban, Budapesten, Debrecenben, de tovább kell mennünk. Ez egy kicsit szokatlan, de meg lehet, és meg is kell tanulni.

Legyünk ott a szakszervezetek tüntetésein, az országos rendezvényeken is, de figyeljük a helyi tiltakozásokat. Az elmúlt években az egri fiataljaink, a nógrádi kommunisták részt vettek az egri kórház védelmében. Megismerték őket, és tapasztalatokra tettek szert. A Munkáspárt bekapcsolódott az otthonvédő mozgalomba. Ehhez az kell, hogy helyi szervezeteink is találják meg az erre alkalmas embereket. Ne engedjük, hogy a szerencsétlen emberek otthona a lakásmaffia kezébe kerüljön!

Az elnöki látogatásokat is ennek szellemében kell szerveznünk. Ne csak szokványos látogatások legyenek, hanem egy-egy akció a helyi gyárak, munkaügyi hivatalok, bankok előtt. A radikális vonásokat minden téren erősítsük!

RADIKÁLIS ARCULATOT!

Az egyenruhának, az egységes megjelenésnek fontos politikai szerepe van. A vörös ing megjelenését a pártban, s különösen azt, amikor fiataljaink vörös sapkát kezdtek viselni, jól fogadták az emberek. Azt is sokan észrevették, hogy a Munkáspárt elnöke a TV-szerepléseken nem a megszokott öltönyben és nyakkendőben van, hanem vörös ingben. Hordjuk mindannyian!

A radikális külső megjelenésünk kidolgozásában fiataljainkra számítunk, akik már eddig is nagyon sok jó ötlettel álltak elő. Az új arculati elemeket kell aztán min-

denült szerepeltetnünk, a gyűlésektől kezdve az Interneten át, a kiadványainkig.

FEGYELMEZETT MUNKA

Legfőbb tartalékunk azonban a párt belső fegyelme, szervezettsége. Tudomásul kell venni, hogy a jelöltállítás nagyon konkrét munka. Nem lehet úgy hozzáállni, hogy ma vállalom, holnap meg nem. Most nem érek rá, de egy év múlva majd igen. Ilyen emberekre nem lehet a pártot építeni. Konkrét munka a kopogtatócédulák gyűjtése is. Kéves az erőnk, de ezzel is el lehet végezni a feladatot, de csak vasfegyelemmel. Ebben is egyet kell értenünk az aktíván.

A fegyelem követelménye vonatkozik a megyei és budapesti vezetőségekre is. A Központi Bizottság felszólította a megyei és budapesti elnökségeket: „erősítsék meg irányító szerepüket!” Sok helyütt az elnökségi munka formális, nem elég rendszeres. Döntéseik nem jutnak le a párt tagjaihoz. Sok helyütt személyi torzskodások kötik le a vezetőségeket. Másutt pedig nem akarnak szembenézni az elkerülhetetlen fiatalítás problémájával. Ez is olyan kérdés, amelyben az aktíva után együtt kell cselekednünk.

Az aktíva útjára indíthatja a párt új pénzgyűjtési akcióját is. A párt elnöke a következő hetekben minden párttaghoz levélben fog fordulni, kérve őket, hogy pénzzel is támogassák a pártot. A jövő szombattól tehát sok minden függ. A mi pártunkért, a mi jövőnkért küzdünk. Megéri! ■

MUNKÁSOK! DOLGOZÓK!

A gyárakat sorra zárják be. Felszámolás alatt a magyar termelés. Emberek tízezrei kerülnek kilátástalan, megalázó helyzetbe. Előbb-utóbb mindenkire sor kerül. Ne gondoljátok, hogy kivételezettek maradtok! A kapitalista világban csak a gazdagok kivételezettek. Nekik mindent szabad. Felrúgni a törvényt és belegázolni a jogrendbe, figyelmen kívül hagyva az embert, mert számukra az ember a meggazdagodás eszköze.

A Munkáspárt veletek van! Csak a Munkáspárt van veletek!

Mi támogatunk, de nektek is harcolnotok kell önmagatokért és munkástársaitokért!

Veled is megtörténhet!

Szórólapozunk a gyárak előtt több, mint fél esztendeje. Agitálunk és beszélgetünk. Egy helyen két munkással is vitatkoztam azon, hogy őket is elbocsáthatják, megfélemlíthetik, csökkenthetik a munkabérüket. Jóhiszeműen mondták, hogy velük ez nem történhet meg, mert tisztességesen dolgoznak. Nincs is szükségük a Munkáspárt támogatására, végül is jogállamban élünk. Kérdeztem: de

kit véd a jog? A burzsoát vagy a proletárt? S a dolgozó miért proletár? Ki az, aki magát felsőbbrendűnek tartja? Ki az, aki mindent megtehet a másikkal? Kérdéseim mégsem maradtak pusztába kiáltott szavak. Egyiküket elküldték a gyárból, a másiknak csökkentették a munkaidéjét és a bérét. Azonnal megkerestek. Aztán egy másik dolgozó fordult hozzánk több kérdéssel.

NINCS UBORKASZEZON!

„A kommunista pártnak az a kötelessége – írta Lenin – hogy a leghozzáférhetőbb, legvilágosabb és legelevenebb módon tudjon propaganda-, szervező és agitációs munkát végezni mind a városi és a gyártelepi utca, mind pedig a falu számára”. Erről szól a magyar kommunisták nyara! Erről fognak szólni az elkövetkező hónapok. Folytatjuk a munkát, megállás nélkül küzdünk az igazságért. Július 10-én, kora reggel, 5 órakor a Richter Gedeon Gyógyszergyár előtt osztozták a szórólapot a fáradhatatlan budapesti kommunisták. Több száz dolgozó olvashatta, hogy mit gondolunk a válságról, a munkásról, az országról, a jövőről.

Senki sincs biztonságban – a tőkések nem tartanak uborkaszegzont, csak beszélnek róla! – kiáltottuk a gyógyszergyári munkások felé, idén már másodszer. Mi sem pihenhetünk! Egyik nap van munkád és kenyered, de másnap váratlanul csap le rád a sötét nyomor. S a munkanélküliség nem válogat az évszakok között. A szakszervezeti üdülők nagy részét már elvették tőlünk, most a kenyereket akarják. Nem állunk meg! Feszített tempót diktál a nyár. A gyárakon kívül ott leszünk a munkaügyi központoknál, a garázsok és pályaudvarok környékén, és mindenhol, ahol magunkfajta emberek dolgoznak vagy munkát keresnek. Nemcsak Budapesten, hanem mindenhol Magyarországon, Debrecen-től Zalaegerszegig. Elegünk van! Minden magyar kommunista tegye a dolgát, ahogyan teszik ezt görög, német, francia, ukrán, olasz elvtársaink. Csak együtt győzhetünk! Csak ilyen módon állíthatjuk meg a kegyetlen tőkéseket! Elvtársak! Menjete a gyárak elé! Ki a pályaudvarokra! Osztályhareban állunk! Milliárdosok! Reszketsetek! JÖVÜNK!

Segítség! Mert nincs szakszervezet, mert kirúgták a szakszervezeti vezetőt is, mert nem engedi a szervezkedést a gyarmatosító mult.

Egy maradt. A kommunista párt. Gondoltátok volna? A munkás ébred és lassan, keserűen ránk talál, elindul az úton, amit kitapostunk...

FOGARASI ZSUZSANNA

TAKARÉKOSKODÓ PARLAMENT:

Miután több mint 600 ezer ember aláírásával követelte a népszavazást, hogy a képviselőknek el kelljen számolniuk a költségtérítéssel, a parlament is lépett. A szocialisták által kezdeményezett új törvény alapján 70 „honatya” az eddigi dupláját fogja keresni, a többiek pedig másfélszer ennyit vihetnek haza jövőre „költségtérítésként”. Mindezt ráadásul számlával sem kell igazolniuk, s nem utolsó sorban a népet sem kell megkérdezni semmiről, az ő neve továbbra is „kuss”!

Az elmúlt majd' húsz évben akár havi több milliót is felvehettek költségtérítésként a magyar parlament képviselői. Volt – például Dávid Ibolya, az MDF „tisztakezű” elnöke –, aki ugyan rendelkezett budapesti lakással, s ideje zömét ott is töltötte, mégis elszámolt egy „szolgálati lakást”. A képviselőasszony ugyanis hivatalosan egy balatoni ingatlanba van bejelentve. Csak hab a tortán, hogy ennek köszönhetően – képviselőtársai meghatározó részéhez hasonlóan – szinte korlátlan, évi tízmillió forintokra rúgó benzinszámlát számolhatott el. Számla nélkül, bemondásra. Nem létező költségekre.

Egy nyíregyházi mérnökasszony ezt elégette meg. Seres Mária nem akart forradalmat, mindössze azt akarta, hogy a parlamenti politikusoknak is csak számlával igazolva térítsék meg a költségeiket – a valós költségeiket. Mivel a képviselő urak és hölgyek erre maguktól nem voltak hajlandóak, aláírásokat kezdett gyűjteni. A parlamenti pártok nem segítettek – még az ellenzék sem –, civilszervezetek és munkáspárti aktivisták viszont igen. Így össze is jött a szükséges 200 ezer helyett 605 ezer aláírás. A parlament, mit volt, mit tenni, elméletben ki is írta a népszavazást a következő kérdéssel: „Egyetért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselőknek csak a bizonylattal alátámasztott, elszámolható kiadásai után járhat költségtérítés?” A gyakorlatban mégsem kérdezték meg az embereket: hogy lehet ez? Trükk az egész. Mivel az „igen” válasz borítékolható volt, a képviselők példátlan gyorsasággal elfogadtak egy új törvényt a képviselők javadalmazásáról, amely – szerintük – szükségtelessé teszi a népszavazást. Az új törvényt a kormánypártok és az ellenzékiek csaknem egyhangúlag szavazták meg. A Fideszt ezúttal egy pillanatilag sem zavarta, hogy emeszpés javaslatról van szó. Miért is zavarta volna, hiszen pártok feletti újról volt szó, saját zsebre ment.

Az új törvény hivatalosan a takarékoskodást szolgálta volna – válság és meg-

szorítások idején finoman szólva is irritáló, ha a politikusok milliókat vesznek fel a semmiért. Ám láss csodát: az új törvény alapján csaknem 70 képviselő akár a dupláját, míg az „átlagos honatya” a másfélszeresét vihetik haza jelenlegi költségtérítésüknek. Ráadásul az új szabályok nem foglalják magukba az elszámolási kötelezettséget. Magyarán most sem kell számlát adni, nem kell igazolni, hogy valós kiadást fizetnek meg az adófizetőkkel.

A törvény szerint az eddigi képviselői alapdíj helyett a jóval magasabb – új néven választókerületi pótlék – a költségtérítés kiszámításának alapja. Vagyis ami eddig a képviselői alapdíj 70 százaléka-ként folyt be a politikus-zsebekbe, most az alapdíj plusz pótdíj 60 százalékára – nem csökken, hanem nő!

Nézzünk egy példát.

Az Országgyűlés alelnökei esetében a 231 ezer forintos képviselői alapdíjhoz további 417 ezer forintos pótdíj járul, így a választókerületi pótléket 648 ezer forintos tiszteletdíj után kell kiszámolni. Ez arányaiban emelkedhet a választókerület és Budapest közti távolság függvényében. Nem nehéz kitalálni, hogy ezen túl rengeteg időt fog „hivatalosan”, azaz papíron ott tölteni a választóit legfeljebb a kampány idején meglátogató képviselő. De nézzünk egy budapesti esetet: ha az alelnök fővárosi, akkor eddig az alapdíj

Törvény előtti egyenlőséget akarunk!

A törvényt tartsa be a miniszterelnök, a miniszterek, a képviselők, mindenki!

A tolvajokat, korruptakat, csalókat száműzzék a politikából! Népi országgyűlést akarunk! Beszámoltatható, ellenőrizhető és visszahívható képviselők kellenek!

Egyenlő és arányos választási rendszert akarunk! E nélkül minden parlament csak a milliárdosok, a gazdagok gyülekezete lesz.

Munkáspárt

DUPLÁZÓDÓ KÖLTSÉGTÉRÍTÉSEK!

70 százalékanak megfelelő költségtérítést, 162 ezer forintot kapott, míg az új törvény szerint a tiszteletdíjának (alapdíj és pótdíj!) 60 százaléka jár neki választókerületi pótlékként, ami 388 ezer forint.

Az új törvény fölött bábáskodó szocialista Göndör István nem is tagadta: a képviselők „félelmei” miatt lettek ilyenek az új szabályok, nem szerettek volna kevesebbet keresni, no. Göndör úr amúgy ígéri, őszre pontosítják a törvényt, s akkor talán már nem fognak többet keresni. Gyanítható, hogy ez a módosítás azonban már a „politikai csatározások” áldozata lesz. Hasonlóan ahhoz, ahogy a parlament létszámának csökkentésére vonatkozó javaslatokat is kölcsönösen megvétőzzák a pártok, csakhogy minden maradjon a régiben.

A hazai demokrácia újabb szégyene, hogy a népszavazási kezdeményezésnek – azaz több mint 600 ezer magyar állampolgár akaratának – tökéletesen ellentmondó törvény miatt lefűjják a referendumot is. Vagyis nem lesz népszavazás. Nem lesz változás. Ebben ismételtlen egységes kormány és ellenzék, sőt az új törvényt rekord gyorsasággal aláíró köztársasági elnök is. Az Alkotmánybíróság egyébként lapzártánk után dönt, ha dönt. Amúgy a népszavazást – a Munkáspárt kórház-privatizáció elleni referendumához hasonlóan – az aláírások összegyűjtése után azonnal megtámadta „négy magánszemély”, ezzel is hűzva-halasztva a nép véleménynyilvánítását.

Így működik a magyar jogállam, a húsz éves hazai polgári demokrácia. ■

Dőzsölés Brüsszelben

Az Európai Parlamentbe kikerült 22 magyar politikus – képünkön *Göncz Kinga* emeszpés EU-képviselő, amint a legutóbbi MSZP kongresszusra érkezik – aligha szegény emberként megy ki Brüsszelbe, de egészen biztos, hogy meggazdagodva tér haza négy év múlva. Az alapfizetés bruttó 1,2 millió forint. A képviselők az EU-tól utazási költségtérítést is kapnak. Először is fizetik a repülőjegyet, értelemszerűen első osztályút. Azaz a találékonyabb képviselő, ha turistaosztályon utazik, netán fapadoson, bőven spórolhat. Számlát ugyanis nem kell bemutatnia, mindössze a beszállókártyát. Emellett minden képviselőnek jár évente 4148 euró – 1,2 millió forint – egyéb utazásokra. A képviselőknek ezenfelül napidíj is jár. Ha bemennek dolgozni az EP-be, akkor alá kell írniuk egy jelenléti ívet, és ezért máris jogosultak felvenni a 298 eurót, azaz 86 ezer forintot. Naponta, egy aláírásért. Nem utolsó sorban évi 1,5 millió forintot lehet nyelvtanulásra költeni, továbbá az Európai Parlament életbiztosítást, balesetbiztosítást és lopásból eredő kárra kötött biztosítást is köt képviselőire.

Végezetül az igazán nagy pénz: képviselőként több mint havi 5 millió forint jár asszisztensek, szakértők fizetésére.

Havi egymillió fix

Magyarországon a 386 parlamenti képviselő átlagban havi egymillió forintot vitt haza 2008-ban. Az átlagos tiszteletdíj 728 ezer forint – az alapfizetés és különböző bizottsági és egyéb országgyűlési pótlékok – ráadásul különböző költségtérítések-ből 304 ezer forint jött össze tavaly, fejenként. Utóbbi összeg is hangsúlyozottan átlag, hiszen a számla nélküli költségtérítés 150 ezertől fél millió forintig terjedt, havonként. A képviselők harmada az utóbbi kategóriából került ki. Mindössze 29-en ülnek a padsorokban, akik a munkájukért csupán a tiszteletdíjukat veszik fel, költségtérítést nem, igaz, többségük államtitkár vagy miniszter. A 386-ból! Összesen 1 milliárd 444 millió forintot fizettünk ki tavaly az országgyűlési képviselőknek költségtérítésre. Tiszteletdíjukkal együtt összesen 3,3 milliárd forintba kerülnek a parlamenti politikusok az országnak.

BANKOK: ADD AZ OTTHONOD!

Csak az elmúlt hetekben több mint hatezer lakásból tettek utcára embereket Magyarországon. A tapasztalatok szerint a bankok akkor is gyorsan folyamodnak elárverezéshez, ha az adós fizet. Egyszerűen rá akarják tenni a kezüket az ingatlanokra. A kormány pedig szemet huny mindezek felett.

A hitelező bankok és pénzüzetek megközelítőleg hatezer lakásból és lakóházból lakoltatták ki az embereket az elmúlt hetekben azért, mert a devizaalapú hitelt felvevők nem tudták törleszteni megnövekedett adósságukat. A közüzemi díjhátralékosok feje fölül is elvettek otthonokat. A bankok gyakran akkor is elárverezik az adósok otthonát, ha azok fizetik a részleteket – igaz, késésekkel, de fizetik. Mindez arra utal, hogy a hitelezők meg akarják kaparintani az adósok otthonát – hangzott el az Otthonvédők sajtótájékoztatóján.

Az Otthonvédők álláspontja szerint a kormány a felelős az otthonvesztésekért. Bajnai Gordon kormánya elutasította azt a követelésünket, hogy rendeletben állítsa le a kilakoltatásokat, és fizetési moratóriumot léptessen életbe – mondta Simó Endre, a Magyar Szociális Fórum szervezője. A Gyurcsány-kormány bankoknak nyújtott több milliárd eurós támogatása után a Bajnai-kormány semmit sem tesz annak érdekében, hogy rákényszerítse a bankokat a devizahitelekkel kötött szerződéseik módosítására, a kilakoltatások megakadályozására, társadalmi következményeinek elhárítása céljából. Történik mindez olyan körülmények között,

amikor a magyar bankszektor az európai bankszektor nyereségátlagának a duplájára tett szert az elmúlt öt évben.

A kormány tiltó rendelete híján nem csak, hogy folytatódhatnak a kilakoltatások, hanem fel is gyorsultak. A hitelezők ugyanis szabad utat nyertek a márciusban elfogadott, majd június 15-én kiterjesztett állami kezességvállalás Európai Bizottság általi jóváhagyásáig.

Jelenleg annak a paradox helyzetnek lehetünk a tanúi, hogy a magyar állam garanciavállalása egyet jelent a kilakoltatásokkal, a brüsszeli bizottság késlekedése pedig egyet jelent azzal, hogy ezrével szállhat a bankokra az önhibájukon kívül

fizetésektől váltak jogszerűen birtokolt egyetlen otthona.

A kilakoltatások társadalmi következményei közül az Otthonvédők kiemelik az élethez és a tulajdonhoz való emberi jog súlyos sérülését, a hajléktalanság növekedését, a családok szétválását, az érintettek és környezetük elkeseredését, kiábrándulását. „Kezemben tartom egy asszony levelét, aki családjának kilátástalan helyzetéből öngyilkosságban keresi a kiutat” – mondta Simó. ■

Mit tenne Orbán?

Az Otthonvédők választ várnak Orbán Viktortól arra a kérdésre, hogy kormányra jutása esetén mit kíván tenni a Fidesz azért, hogy ne lakoltathassák ki jogszerűen birtokba vett egyetlen otthonukból az önhibájukon kívül fizetésektől vált devizahiteleket és közüzemi díjhátralékosokat. Az ellenzéki párt nem túl sokat mondó reakciója szerint az ingatlanadó eltörlése, az adócsökkentés illetve az otthonteremtő támogatások visszaállítása lélegzethoz juttathatja a bajba került lakástulajdonosokat.

Létminimum alatt

A konvergencia program, és az euró magyarországi bevezetésének elsődlegességét súlykoló politika súlyosbítja a megélhetési, ezáltal pedig a lakhatási gondokat, hiszen a munkanélküliséget növeli, milliókat foszt meg a rendszeres és kiszámítható jövedelemtől, csökkenti az amúgy is alacsony béreket és fizetéseket, a reálgazdaság élénkítése, a hazai szükségletek kielégítése helyett a pénzügyi szféra hatékonyságát és stabilitását tekinti fő céljának. Ma a bérek vásárlóereje 20-25 százalékkal marad el az egy évvel ezelőtől. Ez azt jelenti, hogy a 87 ezer forintos minimálbérből élő majdnem 4 ezer forinttal kevesebbet kap a pénzéért, mint amennyit tavalyi 69 ezer forintos minimálbéréért kaphatott. Ezáltal pedig a minimálbérből élő is a 66271 forintban megállapított létminimum küszöbére kerül.

NYELVTÖRVÉNY? AZ MI?

1916 júliusában Lenin a következőket írta: „Ha valaki internacionalista szociáldemokrata akar lenni, ahhoz az szükséges, hogy ne csupán a saját nemzetére gondoljon, hanem annak fölébe helyezze valamennyi nemzet érdekeit, azok általános szabadságát és egyenjogúságát. Elméletben mindenki egyetért ezzel, de a gyakorlatban éppen annexionista közömbösségről tesznek tanúságot. Itt a baj gyökere.”

Sovinizsták mindenütt vannak: Magyarországon, Szlovákiában, Németországban és az afrikai törzsek között is. A nemzetek egymásnak ugrasztása jól bevált imperialista „biológiai fegyver”. Mocsos eszköz! Jó példa rá Trianon és az apartheid.

Szlovákiában hoztak egy nyelvtörvényt, amin jól elrágódnak egy darabig, ahelyett, hogy a kapitalista kizsákmányolás ellen harcolnának együtt: szlovákok és magyarok. A XXI. században ilyen törvényt hozni egyértelműen primitív, de egyesek számára rendkívül hasznos dolog. Az egészségügyi reform szerte Európában lakatot tett az elmeegógyintézetek ajtajára. Látszik!

Teljesen természetes, hogy minden egyes állampolgárnak magas szinten kell ismerni az állam nyelvét, de az is ugyanolyan természetes, hogy saját nyelvén beszélhessen, dalolhasson ott, ahol akar, és akivel tud. Apáczai Csere János, Kőrösi Csoma Sándor igen sok nyelvet beszéltek, de gyakran hangsúlyozták az anyanyelv szeretetének és ápolásának fontosságát.

Voltaire után szabadon: mikor erdélyi kisebbségi magyar voltam, mélyesen felháborított a többségi nacionalizmus és foggal-körömmel küzdöttem az anyanyelvemért. Ma a többségi nemzet tagjaként elvárom, hogy minden kisebbség őrizze kultúráját és nyelvét. Felháborít, ha nem ezt teszi. Szegényebbé teszi az országot az a magyarországi román vagy szlovák, aki lusta megtanulni a nyelvét. Akadnak szép számmal, akik nem tanultak meg oroszul és büszkék erre. Az emberi butaság kultúrtörténetének újabb fejezetét lehetne megírni a nyelvek háborújáról, az ostobaság európai tobzódásáról. Vajon mit szólna Ady, Gogol, Zola, Petru Groza ehhez az agyemenéshez?

Úgy vagyok Leninnel, mint jó keresztény a Bibliával, mindig hozzá fordulok. „Az adott vidéken élő nemzetek

proletárjai egységesek legyenek, hogy a propaganda és az agitáció mindazonokon a nyelveken folyjék, amelyeken a helyi proletariátus beszél, hogy valamennyi nemzet munkásai közösen harcoljanak bármely néven nevezendő nemzeti kiváltság ellen, hogy a helyi és területi pártszervezeteknek autonómiájuk legyen.” És ez legyen érvényes az élet minden területén szerthe a világban...

FOGARASI ZSUZSANNA

KESERŰ MAGYAR ALTATÓDAL – 2009

Aludj, ha már elfáradtál,
de életben még megmaradtál
Tedd el magad holnapra.
Az sem lesz majd jobb, mint ma.
Álmodd azt, hogy felébredsz
a mainál szebb napra.

Álmodj hajlékdra kis kamatot.
Ami nem okoz könnyet és bánatot.
Álmodd, hogy a remény
talán felébred holnapra.
Álmodd azt, hogy felébredsz,
a mainál szebb napra.

Álmodj munkát, s jó fizetést,
holtig biztos megélhetést.
Álmodban gondolj olcsó áramra.
El nem zárható víz és gázcsapra.
Álmodd azt, hogy felébredsz,
a mainál szebb napra.

A bankárod is álmodjon.
Álmában ő is dolgozzon.
Ne csak neki hozzon hasznot a bérünk.
Éljen úgy ő is, mint mi élünk.
Hogy ne csak neki, nekünk is,
dolgozzon a pénzünk.

Bocsó Imre

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tökéletes ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tökéletes rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percemberek, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A CONRAD-ÜGY

Húsz esztendővel ezelőtt a magyar titkosszolgálatok történetében egyedülálló esemény történt. A magyar katonai hírszerzés udvarán ládába rakták azokat az anyagokat, amelyeket hosszú éveken át a magyar hírszerzés ügynöke, egy Conrad nevű őrmester adott át. A magyar szervek most az egészet szépen visszaadták az amerikaiaknak, és ezzel együtt az amerikaiak követelésére visszahívták mindazokat a magyar hírszerzőket, akik diplomáciai vagy más fedéssel az USA-ban ténykedtek. A lépés epizódnak tűnik, a valóságban a magyar fegyveres erők lefegyverzésének fontos lépése volt.

A MAGYAR KATONAI HÍRSZERZÉS LEFEGYVERZÉSE

Az 1988-90-es eseményeket nem lehet másként vizsgálni, csak a rendszerváltással összefüggésben. A Magyar Néphadsereg önmagában nem jelentett nagy kihívást a Nyugat számára, de bizonyos területeken Magyarország igenis fel tudott mutatni eredményeket a szocializmus évtizedei alatt. Ilyen volt a Conrad-ügy, amelynek során a magyar katonai felderítésnek sikerült egy olyan embert beszervezni, aki nagyon sok értékes információval látta el a magyar vezetést, és természetesen a Varsói Szerződés országait. A rendszerváltás során a Magyar Néphadsereget folyamatosan támadták, depolitizálását követelték. Ezzel elérték, hogy a kellő pillanatban a Néphadsereg ne jelentsen veszélyt az ellenforradalom számára. A hírszerzés minden hadsereg egyik kulcsterülete. Aki kikapcsolja a hírszerzést, képes lehet megbénítani a hadsereget is. A Conrad-ügy éppen ezt a célt szolgálta.

A hírszerző szolgálatok, így a magyar katonai hírszerzés is, ügynököktől szerezte be az információit. Az

ügynököket, amióta a hírszerzés hírszerzés, három motívum alapján lehet beszervezni, azaz rábírní az együttműködésre. Ideológiai, politikai meggyőződés alapján, pénzzel vagy zsarolással. Néha lehet kombinálni az eszközöket. Az ügynök számára minden körülmények között a biztonsága a legfontosabb. Az ügynöknek száz százalékgig biztosnak kell lennie abban, hogy a szolgálat semmilyen körülmények között nem adja ki a nevét. Ha ez megtörténik, ennek híre megy, s persze veszít az ügynök, de a legtöbbet mégis a szolgálat veszíti. Ilyen szolgálatnak senki sem akar információkat adni.

A tökéletes rendszerváltás valamennyi kelet-európai országban végbement. Sok helyről lehetett hallani titkosszolgálati botrányokról, de ezek döntően az egykori politikai elhárításra vonatkoztak, vagy arra, hogy az új hatalmak a mai titkosszolgálatokat igyekeznek belpolitikai célokra felhasználni. Nem hallhattuk azonban, hogy az egykori szovjet KGB külföldi ügynökeinek nevét nyilvánosságra hozták volna. Nem hallottunk a hírszerzésen belüli ügyekről a többi volt

szocialista országban sem. Ezekben az országokban feltehetően jobban értették, hogy a hírszerzés nemzeti ügy, ami csak részben függ az adott ország ideológiai berendezkedésétől, hanem sokkal inkább attól, hogy milyen a geopolitikai helyzete. Azt is tudták, hogy egy ügynök beszerzése, felépítése nem egy, nem két év munkája, hanem hosszadalmas, fáradtságos munka.

CLYDE LEE CONRAD

Clyde Lee Conrad 1948-ban született. A nyilvánosságra került adatok szerint a magyar katonai hírszerzés 1974-ben szervezte be, és egészen 1988-ig továbbított Budapestre információkat. Conrad amerikai őrmester Németországban, az USA Európában állomásozó V. hadtest alárendeltségében levő 8. gépesített hadosztály állományában szolgált, ahol hozzáfért számos titkos dokumentumhoz – például a NATO esetleges nukleáris válaszcsoportjának tervéhez, a védelmi atomkaszár teljes dokumentációjához, a NATO kozmikus szigorúan titkos védelmi hadműveleti terveihez, az európai légvédelmi rendszer tervéhez, az utánpótlási útvonalak térképéhez. Conrad feltehetően nem egyedül dolgozott. Az 1990-es években több embert ítéltek el 18 évtől 30 évig terjedő börtönre, vagyis az USA elég érzékenyen reagált az ügyre. Magát Conraddal 1990-ben ítélték el, de ahogyan ez lenni szokott, sohasem szabadult. Néhány év múlva szívroham végzett vele.

KI KICSODA A MAGYAR HÍRSZERZÉSBEN?

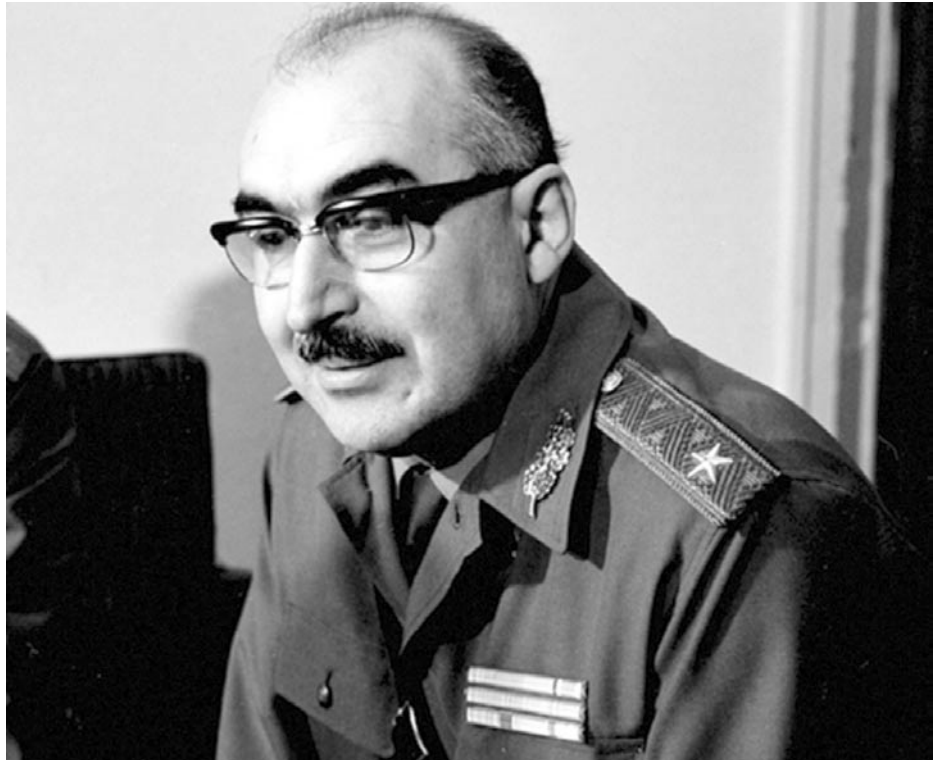
A szocialista korszakban a Magyar Néphadsereg Vezérkarának 2. csoportfőnöksége foglalkozott katonai hírszerzéssel. Központjuk a Bartók Béla úton, az úgynevezett Zalka laktanyában volt. Vezetője hosszú időn át Szűcs Ferenc honvéd altábornagy.

A Honvédelmi Minisztérium Katonai Elhárító Csoportfőnökség 1949. február 1-én alakult. Ettől kezdve a katonai hírszerzés a III. Rádiófelderítő Csoportfőnökség és a IV. Hírszerző Csoportfőnökség keretein belül valósult meg. 1950. február 1-ével a Főcsoportfőnökség Elhárító Csoportfőnöksége kivált a szervezetből, s beolvadt a BM Államvédelmi Hatóságába. A felderítő szolgálat új neve HM IV. Főcsoportfőnökség lett. Az átszervezéssel a szolgálat profilja letisztult, fő feladata a katonai hadászati-hadműveleti hírszerzés lett. 1953-ban a IV. Főcsoportfőnökséget megszüntették, és megalakult a Magyar Néphadsereg Vezérkara 2. Csoportfőnöksége, amelynek irányítását a vezérkarfőnök vette át.

A politikai hírszerzés a Belügyminisztérium III. Főcsoportfőnökségének I. Csoportfőnökségéhez tartozott, ami viszont a Budakeszi úton, az Úttörővasút Ságvári liget állomásának közelében volt. 1967-76 között Rajnai Sándor, majd 1977-89 között Bogye János rendőr altábornagy vezette. A politikai és a katonai hírszerzés közötti együttműködés nem problémamentes.

Szűcs Ferenc 1922-ben született, a rendszerváltás idején már benne járt a korban. 1944-ben lépett be a kommunista pártba, és részt vett az illegális mozgalomban. A háború után Hajdú és Csanád megyében dolgozik, s 1947-ben parlamenti képviselővé is választják. 1949-ben lesz hivatásos katona, s lényegében mindvégig katonadiplomáciai, katonai hírszerzési területen dolgozik. 1957 márciusában nevezik ki a katonai hírszerzés vezetőjévé.

1956-ban majdnem végzetes lépést tesz. A későbbi vizsgálat szerint október 30-án elhagyja a Zalka laktanyát, nem biztosítja az ottmaradt értékeket és dokumentumokat, s zavaros kapcsolatba kerül Király Bélával is. Igaz, november 4-től egyértelműen Kádár mellett áll. 1958-ban azonban pártfegyelmit kap, leváltják, és külszolgálatra helyezik. 1962-ben törlik a pártbüntetését, és visszakerül a katonai hírszerzéshez. Szűcs a szocialista rend-

SZÜCS FERENC A KATONAI HÍRSZERZÉS IRÁNYÍTÓJA

szert megbízható híve, Kádár támogatója. Felesége a Külügyminisztérium Tájékoztatási Osztályának vezetője. Nem mondható, hogy Kádár barátja, de kétségkívül szoros kapcsolatban vannak. Szűcs hosszú ideig az Egyetértés Vadásztársaság elnöke is, ahol Kádár tag.

LESZÁMOLÁS A MAGYAR HÍRSZERZÉSSEL

Az amerikai külügyminisztérium a Conrad-üggyel párhuzamosan jegyzéket ad a magyar kormánynak. Követelik egy sor magyar diplomata és más, az USA-ban dolgozó hivatalos személy hazahívását. A jegyzék pontosan megjelöli titkoszolgálati beosztásukat, a hírszerzésbeli rendfokozatukat. Vajon honnan a pontos információk?

A magyar nagykövetségeken, MTI-irodáknak, Malév-képviselőteken felszámolják a hírszerzés rezidenturáit, az ügynökökkel megszakítják a kapcsolatot. De maguk az ügynökök is távoznak. Nem bíznak a magyar szolgálatban, amely maga adja fel az embereit.

Az amerikaiak lépése ellen nincs tiltakozás. A katonai hírszerzés, minden önállósága ellenére, nem cselekedhetne az akkori honvédelmi miniszter, Kárpáti Ferenc engedélye nélkül. A külügyi vonalért Várkonyi Péter miniszter és Horn Gyula államtitkár felelnek ebben az időben.

A magyar katonai hírszerzés nem

egyedül cselekszik. Szűcs szovjet partnere az 1960-as évektől Pjotr Ivasutyin tábornok. Ivasutyin részt vett a fasiszmus leverésében, legendás személyiség. Igaz, megvolt a maga baja is, többek között az, hogy 1978-ban Angliába disszidált Rezun százados, aki később Szuvorov néven egy sor könyvet írt a GRU-ról. Ivasutyin mindent tud a Conrad-ügyről, amit tudni lehet. 1987-ben Vladlen Mihajlov tábornok veszi át a GRU vezetését. Mihajlov tevékenysége egybeesik a gorbacsovi peresztrojka legvégső időszakával, amikor nyilvánvalóvá válik, hogy már nem a szocializmus megújításáról, hanem a kapitalizmus bevezetéséről van szó.

A jelenlegi publikus információk alapján nem lehet megállapítani, hogy Conrad lebukott-e vagy lebuktatták. Az USA ellen aktívan tevékenykedő magyar hírszerzés már zavarta a szovjet érdekeket is, és zavarta az USA-val egyre inkább megegyezésre törekvő magyar vezetés érdekeit is. Az 1988. májusi pártértekezlet, Kádár leváltása e téren is mindent megváltoztat.

1990-től a magyar katonai hírszerzés fokozatosan integrálódik a NATO szervezeteibe. Elbocsájtják a régi kádereket, köztük azokat is, akiknek egyszerűen szovjet feleségük van. Jelenleg a Magyar Köztársaság Katonai Felderítő Hivatalaként tevékenykedik, hírszerző szervként, csak éppen a másik irányban. ■

KISZ tábor

2009.
augusztus 14-16.

előadások
pográcsolás
filmvetítés
tábortűz

Baloldali Front
Elnökség - 2009. július 16.

Balatonszárszó

Bővebb információ és jelentkezés:
E-mail: frontelnok@gmail.com
Tel.: 06-30/630-7157

Országos aktíva-találkozó

A Központi Bizottság az európai parlamenti választásokat értékelve úgy határozott, hogy 2009. július 18-án, szombaton 10.00 órai kezdettel összehívjuk a párt AKTIVISTÁINAK ORSZÁGOS ÉRTEKEZLETÉT.

A tanácskozás helyszíne: a Munkáspárt országos központja (Budapest, VIII. kerület, Baross u. 61.), I. emeleti nagyterem

Az országos aktíva munkájának, a beszélgetés tartalmi keretét az Elnökség, illetve Központi Bizottság EP-választásokkal kapcsolatos értékelései képezik, amelyek megjelentek A Szabadságban (2009. 22. és 23. szám).

Számítunk minden aktivistánkra, akik részt vettek az EP-választásokban. Azt kérjük osszák meg jó tapasztalataikat, segítsék a párt belső tartalékainak feltárását, a parlamenti választásokra való felkészülést.

Gondolják végig, összegezzék és felszólalásaikban mondják el szerzett tapasztalataikat, jó megoldásaikat – a kopogató-cédulák gyűjtéséről, a kampányról, az emberek meggyőzéséről, a munka fegyelmezett megszervezéséről.

A Szabadság megjelenése

Tájékoztatjuk előfizetőinket és olvasóinkat, hogy A Szabadság jövő heti, 28. számát (megjelenés július 23.) bővített terjedelemben jelentjük meg, az azt követő héten azonban lapunk nem jelenik meg. A Szabadság 29. számát tehát augusztus 6-án, csütörtökön kapják kézbe olvasóink.

A puccsisták kora jöhet

Fidel Castro azt jósolja, hogy Latin-Amerikában jobboldali katonai államcsínyek hulláma várható, ha nem helyezik vissza tisztségébe a hatalmából és országából június 28-án erőszakkal eltávolított Manuel Zelaya hondurasi elnököt.

A kubai vezető azt írta a kormány honlapján közzétett cikkében, hogy „az Egyesült Államok által kiképzett jobboldali katonai vezetők” felbátorodhatnak és fegyvert ragadhatnak kormányaik ellen, amennyiben a hondurasi válság várakozásai szerint alakul.

„Ha Manuel Zelaya elnököt nem helyezik vissza tisztségébe, államcsínyhullám söpörhet el sok latin-amerikai kormányt, vagy olyan szélsőjobboldali katonai személyek könyörületére kell hagyatkozniuk, akik az Amerikai Iskola katonai doktrínáján nevelkedtek” – írta.

Castro arra az időközben más névre keresztelt amerikai katonai iskolára utalt, amelyben latin-amerikai katonák és tisztek ezreit képezték ki a hidegháború kezdete óta. Zelaya azért ragaszkodik a hatalomba való visszatéréshez – írta Castro –, mert hite szerint veszélyben forog a latin-amerikai népeknek az a joga, hogy maguk választhassák meg vezetőiket.

Fidel Castro szerint Honduraszt „megszállták az Egyesült Államok fegyveres erői”, mert Washington az országban hosszú évek óta katonai támaszpontot tart fenn, amely szerepet játszott a közép-amerikai baloldali felkelők elleni harcban a 80-as években.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>